

Advies Raad van State inzake het voorstel van wet tot wijziging van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek in verband met de implementatie van Richtlijn (EU) 2024/825 van het Europees Parlement en de Raad van 28 februari 2024 tot wijziging van de Richtlijnen 2005/29/EG en 2011/83/EU wat betreft het versterken van de positie van de consument voor de groene transitie door middel van betere informatie en door middel van bescherming tegen oneerlijke praktijken (PbEU 2024, L 825) (Implementatiewet richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten)

Nader Rapport

's-Gravenhage, 15 december 2025
WJZ / 101741700

Aan de Koning

Nader rapport inzake het voorstel van wet tot wijziging van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek in verband met de implementatie van Richtlijn (EU) 2024/825 van het Europees Parlement en de Raad van 28 februari 2024 tot wijziging van de Richtlijnen 2005/29/EG en 2011/83/EU wat betreft het versterken van de positie van de consument voor de groene transitie door middel van betere informatie en door middel van bescherming tegen oneerlijke praktijken (PbEU 2024, L 825) (Implementatiewet richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten)

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw kabinet van 18 juli 2025, nr. 2025001683, machtigde Uwe Majesteit de Afdeling advisering van de Raad van State haar advies inzake het bovenvermelde voorstel van wet rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 24 september 2025, nr. W18.25.00202/IV, bied ik U hierbij, mede namens de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, aan.

De tekst van het advies treft u hieronder cursief aan, voorzien van mijn reactie.

Bij Kabinetsmissive van 18 juli 2025, no. 2025001683, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Economische Zaken, mede namens de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, bij de Afdeling advisering van de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt het voorstel van wet houdende wijziging van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek in verband met de implementatie van Richtlijn (EU) 2024/825 van het Europees Parlement en de Raad van 28 februari 2024 tot wijziging van de Richtlijnen 2005/29/EG en 2011/83/EU wat betreft het versterken van de positie van de consument voor de groene transitie door middel van betere informatie en door middel van bescherming tegen oneerlijke praktijken (PbEU 2024, L 825) (Implementatiewet richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten), met memorie van toelichting.

De Afdeling advisering van de Raad van State heeft geen opmerkingen bij het voorstel en adviseert het voorstel bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal in te dienen.

Het voorstel geeft de Afdeling advisering van de Raad van State geen aanleiding tot het maken van inhoudelijke opmerkingen.

Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om een bepaling op te nemen die de samenloop regelt van het bovenvermelde voorstel van wet met het bij koninklijke boodschap van 24 november 2025 ingediende voorstel van wet tot wijziging van de Wet op het financieel toezicht, Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek en de Wet handhaving consumentenbescherming ter implementatie van Richtlijn (EU) 2023/2673 tot wijziging van Richtlijn 2011/83/EU wat betreft op afstand gesloten overeenkomsten inzake financiële diensten, en tot intrekking van Richtlijn 2002/65/EG (Implementatiewet richtlijn op afstand gesloten overeenkomsten inzake financiële diensten) (Kamerstukken 36 860).

Verder is een aantal redactionele en wetstechnische wijzigingen in het wetsvoorstel doorgevoerd.

Ik moge U verzoeken, mede namens de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, het hierbij

gevoegde gewijzigde voorstel van wet en de gewijzigde memorie van toelichting met bijlagen aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

*De Minister van Economische Zaken,
V.P.G. Karremans.*

Advies Raad van State

No. W18.25.00202/IV

's-Gravenhage, 24 september 2025

Aan de Koning

Bij Kabinetsmissive van 18 juli 2025, no.2025001683, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Economische Zaken, mede namens de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, bij de Afdeling advisering van de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt het voorstel van wet houdende wijziging van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek in verband met de implementatie van Richtlijn (EU) 2024/825 van het Europees Parlement en de Raad van 28 februari 2024 tot wijziging van de Richtlijnen 2005/29/EG en 2011/83/EU wat betreft het versterken van de positie van de consument voor de groene transitie door middel van betere informatie en door middel van bescherming tegen oneerlijke praktijken (PbEU 2024, L 825) (Implementatiewet richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten), met memorie van toelichting.

De Afdeling advisering van de Raad van State heeft geen opmerkingen bij het voorstel en adviseert het voorstel bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal in te dienen.

*De vice-president van de Raad van State,
Th.C. de Graaf.*

Tekst zoals toegezonden aan de Raad van State: Wijziging van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek in verband met de implementatie van Richtlijn (EU) 2024/825 van het Europees Parlement en de Raad van 28 februari 2024 tot wijziging van de Richtlijnen 2005/29/EG en 2011/83/EU wat betreft het versterken van de positie van de consument voor de groene transitie door middel van betere informatie en door middel van bescherming tegen oneerlijke praktijken (PbEU 2024, L 825) (Implementatiewet richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten)

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat Richtlijn (EU) 2024/825 van het Europees Parlement en de Raad van 28 februari 2024 tot wijziging van de Richtlijnen 2005/29/EG en 2011/83/EU wat betreft het versterken van de positie van de consument voor de groene transitie door middel van betere informatie en door middel van bescherming tegen oneerlijke praktijken (PbEU 2024, L 825) moet worden omgezet in bepalingen van nationaal recht en dat daartoe Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek moet worden gewijzigd;

Zo is het, dat Wij, de Afdeling advisering van de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 193a, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder verlettering van de onderdelen d tot en met m tot e tot en met n wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:

- d. zaak met digitale elementen: zaak met digitale elementen als bedoeld in artikel 5 lid 1, onderdeel b, van Boek 7;

2. Onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel n (nieuw) door een puntkomma worden de volgende onderdelen toegevoegd, luidende:

- o. milieucclaim: boodschap of voorstelling die niet verplicht is op grond van het Unierecht of nationale recht, in welke vorm ook, met inbegrip van tekst, beeldende, grafische of symbolische voorstellingen, zoals labels, merknamen, bedrijfsnamen of productnamen, in de context van een commerciële communicatie, waarin wordt gesteld of geïmpliceerd dat een product, productcategorie, merk of handelaar een positief effect of geen effect op het milieu heeft, dan wel minder schadelijk voor het milieu is dan andere producten, productcategorieën, merken of handelaren, of dat dit effect in de loop der tijd is verbeterd;
- p. generieke milieucclaim: een schriftelijk of mondeling, waaronder via audiovisuele media, gedane milieucclaim die niet in een duurzaamheidskeurmerk is opgenomen, en waarbij de specificatie van de claim niet in duidelijke en in het oog springende bewoordingen op hetzelfde medium is aangeboden;
- q. duurzaamheidskeurmerk: vrijwillig betrouwbaarheidskeurmerk, kwaliteitskeurmerk of gelijkwaardig keurmerk, publiek of privaat, dat tot doel heeft een product, een proces of een bedrijfsactiviteit te onderscheiden en te promoten door verwijzing naar de milieu- of sociale kenmerken ervan of beide, met uitsluiting van op grond van het Unierecht of nationale recht verplichte keurmerken;
- r. certificeringsregeling: verificatieregeling van een derde waarmee wordt gecertificeerd dat een product, proces of bedrijfsactiviteit aan bepaalde vereisten voldoet, op grond waarvan een overeenkomstig duurzaamheidskeurmerk mag worden gebruikt, en waarvan de voorwaarden, met inbegrip van de vereisten van de regeling, openbaar beschikbaar zijn en aan de volgende criteria voldoen:
 - 1° de regeling staat op grond van transparante, eerlijke en niet-discriminerende voorwaarden open voor alle handelaren die bereid en in staat zijn om aan de vereisten van de regeling te voldoen;
 - 2° de vereisten van de regeling worden in overleg met deskundigen en belanghebbenden ter

- zake uitgewerkt door de eigenaar van de regeling;
- 3° de regeling omvat procedures voor het aanpakken van niet-naleving van de vereisten van de regeling en voorziet in de intrekking of schorsing van het gebruik door de handelaar van het duurzaamheidskeurmerk in geval van niet-naleving van de vereisten van de regeling, en
 - 4° het toezicht op de naleving van de vereisten van de regeling door de handelaar is onderworpen aan een objectieve procedure door een bekwame en onafhankelijke derde;
- s. erkende voortreffelijke milieuprestaties: milieuprestaties die in overeenstemming zijn met Verordening (EG) nr. 66/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de EU-milieukeur (PbEU L 27) of met nationale of regionale EN ISO 14024 type I-milieukeurregelingen die officieel erkend zijn in de lidstaten, of de hoogste milieuprestaties in overeenstemming met ander toepasselijk Unierecht;
 - t. duurzaamheid: duurzaamheid als bedoeld in artikel 5 lid 1, onderdeel h, van Boek 7;
 - u. software-update: een update die noodzakelijk is om zaken met digitale elementen, digitale inhoud en digitale diensten conform Richtlijn (EU) 2019/770 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 betreffende bepaalde aspecten van overeenkomsten voor de levering van digitale inhoud en digitale diensten (PbEU L 136) en Richtlijn (EU) 2019/771 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 betreffende bepaalde aspecten van overeenkomsten voor de verkoop van goederen, tot wijziging van Verordening (EU) 2017/2394 en Richtlijn 2009/22/EG, en tot intrekking van Richtlijn 1999/44/EG (PbEU L 136) te houden, met inbegrip van een beveiligingsupdate, of een functionaliteitsupdate;
 - v. verbruiksgoed: component van een zaak dat herhaaldelijk wordt verbruikt en dat moet worden vervangen of aangevuld om de zaak naar behoren te laten functioneren;
 - w. functionaliteit: functionaliteit als bedoeld in artikel 5 lid 1, onderdeel f, van Boek 7.

B

Artikel 193c wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, onderdeel b, komt te luiden:

- b. de voornaamste kenmerken van het product, zoals de beschikbaarheid, voordelen, risico's, uitvoering, samenstelling, milieu- of sociale kenmerken, accessoires, circulariteitsaspecten zoals duurzaamheid, repareerbaarheid of recyclebaarheid, klantenservice en klachtenbehandeling, productiemethode en datum van fabricage of verrichting, levering, geschiktheid voor het gebruik, gebruiksmogelijkheden, hoeveelheid, specificatie, geografische of commerciële oorsprong, van het gebruik te verwachten resultaten, of de resultaten en wezenlijke kenmerken van op het product verrichte tests of controles;

2. Aan het tweede lid worden, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel c door een puntkomma, twee onderdelen toegevoegd, luidende:

- d. een milieuclaim wordt gemaakt met betrekking tot toekomstige milieuprestaties zonder duidelijke, objectieve, openbaar toegankelijke en verifieerbare verplichtingen die zijn uiteengezet in een uitvoerig en realistisch uitvoeringsplan met meetbare en tijdsgebonden doelen en andere relevante elementen die noodzakelijk zijn om dat plan te helpen verwezenlijken, zoals de toewijzing van middelen, en dat regelmatig wordt geverifieerd door een onafhankelijke externe deskundige, wiens bevindingen ter beschikking van de consumenten worden gesteld;
- e. reclame voor consumenten wordt gemaakt over voordelen die irrelevant zijn en niet voortvloeien uit een kenmerk van het product of de bedrijfsactiviteit.

C

Aan artikel 193e wordt een lid toegevoegd, luidende:

- 4. Indien een handelaar een dienst aanbiedt waarmee producten worden vergeleken en aan consumenten informatie wordt verstrekt over milieu- of sociale kenmerken of circulariteitsaspecten zoals duurzaamheid, repareerbaarheid of recyclebaarheid, van de producten of leveranciers van die producten, is informatie over de vergelijkingsmethode, de producten die met elkaar worden vergeleken en de leveranciers van die producten, alsook over de maatregelen die van kracht zijn om die informatie actueel te houden, essentieel als bedoeld in artikel 193d lid 2.

D

Aan artikel 193g worden, onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel aa door een puntkomma, de volgende onderdelen toegevoegd, luidende:

- bb. een duurzaamheidskeurmerk weergeven dat niet op een certificeringsregeling is gebaseerd of niet door overheidsinstanties is ingesteld;
- cc. een generieke milieuclaim maken zonder dat de handelaar erkende voortreffelijke milieu-prestaties kan aantonen die relevant zijn voor de claim;
- dd. een milieuclaim maken voor het volledige product of alle bedrijfsactiviteiten van de handelaar, terwijl de claim slechts op een bepaald aspect van het product of een specifieke bedrijfsactiviteit van de handelaar betrekking heeft;
- ee. beweren dat een product dankzij de compensatie van broeikasgasemissies een neutraal, verminderd of positief milieueffect heeft wat broeikasgasemissies betreft;
- ff. het voorstellen van voor alle producten binnen de toepasselijke productcategorie op de markt van de Unie wettelijk opgelegde vereisten als een onderscheidend kenmerk van het aanbod van de handelaar;
- gg. informatie achterhouden voor de consument over het feit dat een software-update negatieve gevolgen zal hebben voor de werking van zaken met digitale elementen of het gebruik van digitale inhoud of digitale diensten;
- hh. een software-update voorstellen als noodzakelijk terwijl er alleen functionaliteitskenmerken mee worden verbeterd;
- ii. commerciële communicatie met betrekking tot een zaak met een kenmerk dat is geïntroduceerd om de duurzaamheid van de zaak te beperken, hoewel de handelaar op de hoogte is van het kenmerk en de gevolgen ervan voor de duurzaamheid van de zaak.
- jj. valselijk beweren dat een zaak onder normale gebruiksomstandigheden een bepaalde duurzaamheid heeft wat betreft de gebruikstijd of -intensiteit;
- kk. presenteren van een zaak als repareerbaar wanneer het dat niet is;
- ll. de consument aanzetten tot het eerder vervangen of aanvullen van de verbruiksgoederen van een zaak dan om technische redenen noodzakelijk is;
- mm. informatie achterhouden over het feit dat de functionaliteit van een zaak bij gebruik van verbruiksgoederen, reserveonderdelen of accessoires die niet door de oorspronkelijke producent zijn geleverd, wordt aangetast, of ten onrechte beweren dat een dergelijke aantasting zal plaatsvinden.

E

In artikel 230g, eerste lid, worden na onderdeel k, onder verlettering van de onderdelen l tot en met y tot q tot en met dd, de volgende onderdelen ingevoegd, luidende:

- l. commerciële levensduurgarantie: commerciële garantie van de producent van duurzaamheid voor bepaalde zaken gedurende een bepaalde periode, op grond waarvan de producent tijdens de duur van de commerciële levensduurgarantie jegens de consument aansprakelijk is voor herstel of vervanging van de zaken, overeenkomstig artikel 7:6a lid 2 van het Burgerlijk Wetboek, indien de zaken hun duurzaamheid niet behouden;
- m. duurzaamheid: duurzaamheid als bedoeld in artikel 5 lid 1, onderdeel h, van Boek 7;
- n. producent: producent als bedoeld in artikel 5 lid 1, onderdeel i, van Boek 7;
- o. repareerbaarheidsscore: score die de repareerbaarheid van een zaak aangeeft op basis van op Unieniveau vastgestelde geharmoniseerde voorschriften;
- p. software-update: gratis update, met inbegrip van een beveiligingsupdate, die noodzakelijk is om zaken met digitale elementen, digitale inhoud en digitale diensten conform de Richtlijn (EU) 2019/770 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 betreffende bepaalde aspecten van overeenkomsten voor de levering van digitale inhoud en digitale diensten en de Richtlijn (EU) 2019/771 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 betreffende bepaalde aspecten van overeenkomsten voor de verkoop van goederen, tot wijziging van Verordening (EU) 2017/2394 en Richtlijn 2009/22/EG, en tot intrekking van Richtlijn 1999/44/EG te houden;

F

Artikel 230l wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel e komt te luiden:

- e. een herinnering aan het bestaan van de wettelijke regeling om een zaak of digitale inhoud te leveren of een digitale dienst te verrichten die beantwoordt aan de overeenkomst door middel van een door de Europese Commissie voorgeschreven kennisgeving, het bestaan en de voorwaarden van diensten na verkoop en van commerciële garanties;

2. Onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel h door een puntkomma worden de volgende onderdelen toegevoegd, luidende:

- i. indien de producent een commerciële levensduurgarantie van meer dan twee jaar die de gehele zaak dekt, zonder extra kosten aan de consument aanbiedt en deze informatie ter beschikking stelt van de handelaar, de informatie dat de zaak onder een dergelijke garantie valt, de duur daarvan, en een herinnering aan het bestaan van de wettelijke conformiteitsgarantie, die op een in het oog springende manier worden verstrekt met behulp van een door de Europese Commissie voorgeschreven etiket;
- j. een herinnering aan het bestaan van de wettelijke conformiteitsgarantie voor digitale inhoud en de digitale diensten;
- k. voor zover van toepassing, het bestaan van en de voorwaarden voor diensten na verkoop en commerciële garanties na verkoop;
- l. voor zaken met digitale elementen, voor digitale inhoud en voor digitale diensten, wanneer de informatie door de producent of aanbieder ter beschikking is gesteld van de handelaar, de minimumperiode, uitgedrukt als een tijdsduur of onder verwijzing naar een datum, waarin de producent of de aanbieder software-updates ter beschikking stelt;
- m. voor zover van toepassing, de repareerbaarheidsscore voor de zaken;
- n. indien onderdeel m niet van toepassing is en mits de producent de informatie ter beschikking van de handelaar stelt, informatie over de beschikbaarheid en de geraamde kostprijs van en de procedure voor het bestellen van reserveonderdelen die noodzakelijk zijn om de zaken conform te houden, over de beschikbaarheid van reparatie- en onderhoudsinstructies en over reparatiebeperkingen.

G

Artikel 230m, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel g wordt na 'levering,' ingevoegd 'met inbegrip van, in voorkomend geval, milieuvriendelijke leveringsopties,'.
2. In onderdeel l wordt na 'herinnering' ingevoegd ', met behulp van een door de Europese Commissie voorgeschreven kennisgeving,'.
3. Onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel u door een puntkomma worden de volgende onderdelen toegevoegd, luidende:
 - v. indien de producent een commerciële levensduurgarantie van meer dan twee jaar die de gehele zaak dekt, zonder extra kosten aan de consument aanbiedt en deze informatie ter beschikking stelt van de handelaar, de informatie dat die zaak onder een dergelijke garantie valt, de duur daarvan en een herinnering aan het bestaan van de wettelijke conformiteitsgarantie, die op een in het oog springende manier worden verstrekt met behulp van een door de Europese Commissie voorgeschreven etiket;
 - w. een herinnering aan het bestaan van de wettelijke conformiteitsgarantie voor digitale inhoud en de digitale diensten;
 - x. voor zaken met digitale elementen, voor digitale inhoud of voor digitale diensten, wanneer deze informatie door de producent of de aanbieder ter beschikking is gesteld van de handelaar, de minimumperiode, uitgedrukt als een tijdsduur of onder verwijzing naar een datum, waarin de producent of de aanbieder een software-update ter beschikking stelt;
 - y. waar van toepassing, de repareerbaarheidsscore voor de zaken;
 - z. indien onderdeel y niet van toepassing is en mits de producent de informatie ter beschikking van de handelaar stelt, informatie over de beschikbaarheid en de geraamde kostprijs van, en de procedure voor het bestellen van reserveonderdelen die noodzakelijk zijn om de zaken conform te houden, over de beschikbaarheid van reparatie- en onderhoudsinstructies en over reparatiebeperkingen.

H

In artikel 230v, tweede lid, wordt 'op de in artikel 230m lid 1, onderdelen a, e, o en p, genoemde informatie' vervangen door 'op de in artikel 230m lid 1, onderdelen a, e, o, p en v, genoemde informatie'.

ARTIKEL II

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

ARTIKEL III

Deze wet wordt aangehaald als: Implementatiewet richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren die zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

De Minister van Economische Zaken,

De Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. Algemeen

1. Inleiding

Dit wetsvoorstel, aangeboden mede namens de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid – Rechtsbescherming, strekt tot implementatie van Richtlijn (EU) 2024/825 van het Europees Parlement en de Raad van 28 februari 2024 tot wijziging van de Richtlijnen 2005/29/EG en 2011/83/EU wat betreft het versterken van de positie van de consument voor de groene transitie door middel van betere informatie en door middel van bescherming tegen oneerlijke praktijken (hierna: Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten).

Deze toelichting is als volgt opgebouwd. Paragraaf 2 schetst de hoofdlijnen en inhoud van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten, in het bijzonder de regels voor het verstrekken van productinformatie en het uiten van duurzaamheidsclaims. Paragraaf 3 gaat over de effecten van de nieuwe regels op het bedrijfsleven. Paragraaf 4 gaat in op de uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid door de Autoriteit Consument en Markt (ACM). In paragraaf 5 staat welke adviezen zijn ingewonnen. Paragraaf 6 gaat in op de inwerkingtreding van het wetsvoorstel. Daarna volgt het artikelsgewijze deel, waarin de wetsartikelen worden toegelicht.

2. De richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten

2.1 Wijziging richtlijnen voor grotere rol voor de consument bij de groene transitie

De Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten wijzigt twee bestaande richtlijnen, namelijk de Richtlijn oneerlijke handelspraktijken¹ en de Richtlijn consumentenrechten.² Deze implementatiewet neemt de wijzigingen een-op-een over in Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW).

2.2 Richtlijn oneerlijke handelspraktijken

De Richtlijn oneerlijke handelspraktijken regelt dat oneerlijke handelspraktijken, waaronder misleidende en agressieve handelspraktijken, verboden zijn. Deze richtlijn geeft aan wanneer sprake is van een misleidende of agressieve handelspraktijk en wanneer sprake is van handelen in strijd met de professionele toewijding. Zo bepaalt de richtlijn dat er sprake is van een oneerlijke handelspraktijk als die gepaard gaat met onjuiste of misleidende informatie. Daarnaast is er sprake van een oneerlijke handelspraktijk als essentiële informatie niet of op onduidelijke wijze wordt verstrekt, en de consument hierdoor een andere beslissing over een transactie neemt of kan nemen dan hij had genomen als hij die informatie wel (tijdig) had gekregen. In Nederland is de Richtlijn oneerlijke handelspraktijken geïmplementeerd in onder meer afdeling 3A van titel 3 van Boek 6 van het BW (artikel 6:193a e.v. van het BW).

De Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten amendeert de Richtlijn oneerlijke handelspraktijken op een aantal punten. Om consumenten beter in staat te stellen geïnformeerde beslissingen te nemen, mogen zij via de algemene presentatie van een product niet worden misleid met betrekking tot de milieu- en sociale kenmerken of circulariteitsaspecten van het product, zoals de duurzaamheid, repareerbaarheid of recyclebaarheid ervan.³

Concreet voegt de voorliggende Richtlijn twaalf specifieke handelspraktijken toe aan bijlage 1 van de Richtlijn oneerlijke handelspraktijken (2005/29/EG). De handelspraktijken die op deze lijst staan zijn onder alle omstandigheden verboden. Eén van deze handelspraktijken betreft het doen van een generieke milieucclaim zonder erkende milieuprestaties die relevant zijn voor de claim.⁴ Voorbeelden hiervan zijn 'milieuvriendelijk', 'milieubewust', 'groen', 'natuurvriendelijk', 'ecologisch', 'ecologisch verantwoord', 'klimaatvriendelijk', 'zacht voor het milieu', 'koolstofarm', 'energie-efficiënt', 'biologisch afbreekbaar', 'biogebaseerd' of vergelijkbare vermeldingen die de suggestie of indruk van voortreffe-

¹ Richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van Richtlijn 84/450/EEG van de Raad, Richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van Verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad (PbEU 2005, L 149).

² Richtlijn 2011/83/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende consumentenrechten, tot wijziging van Richtlijn 93/13/EEG van de Raad en van Richtlijn 1999/44/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 85/577/EEG en van Richtlijn 97/7/EG van het Europees Parlement en de Raad (PbEU 2011, L 304).

³ Overweging 3 bij de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten.

⁴ Artikel 2, punt 4 bis, in de bijlage bij de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten.

lijke milieuprestaties wekken.⁵ Een schriftelijke of mondelinge claim in combinatie met impliciete claims in de vorm van kleuren of afbeeldingen zou een generieke milieclaim kunnen vormen.⁶ Een handelaar mag geen generieke claim doen zoals 'bewust', 'duurzaam' of 'verantwoord' die uitsluitend gebaseerd is op erkende voortreffelijke milieuprestaties, omdat dergelijke claims niet alleen betrekking hebben op milieukenmerken, maar ook op andere kenmerken, zoals sociale kenmerken.⁷

De Europese Commissie licht in haar overwegingen toe dat de erkende milieuprestaties kunnen worden aangetoond overeenkomstig Verordening (EG) nr. 66/2010⁸ of met officieel erkende EN ISO 14024-milieukeurregelingen in de lidstaten. Een milieclaim kan ook onderbouwd worden door te voldoen aan de hoogste milieuprestaties voor een specifieke milieukenmerk in overeenstemming met andere toepasselijke Uniewetgeving. Een voorbeeld hiervan is de milieclaim 'energie-efficiënt', indien het product beschikt over een klasse A certificaat die in overeenstemming is met Verordening (EU) 2017/1369.⁹ De erkende voortreffelijke milieuprestaties in kwestie moeten relevant zijn voor de volledige claim.

Het is voorts ook verboden om een milieclaim te maken voor het volledige product of alle bedrijfsactiviteiten van de handelaar, terwijl de claim slechts op een bepaald aspect van het product of een specifieke bedrijfsactiviteit van de handelaar betrekking heeft.¹⁰

Aanvullend verbiedt de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie beweringen dat een product dankzij de compensatie van broeikasgasemissies een 'neutraal', 'verminderd' of 'positief milieueffect' heeft wat broeikasgasemissies betreft.¹¹ Dergelijke claims kunnen namelijk valselijk de indruk wekken bij de consument dat de consumptie van een product geen milieugevolgen heeft, of dat de compensatie direct verband houdt met de productie of met de levering van het product. Dergelijke claims zijn alleen toegestaan indien zij gebaseerd zijn op het feitelijke levenscycluseffect van het betrokken product en niet op de compensatie van broeikasgasemissies buiten de waardeketen van het product. Dit verbod mag ondernemingen niet beletten om reclame te maken met hun investeringen in milieu-initiatieven, met inbegrip van koolstofkredietprojecten, zolang deze informatie op niet-misleidende wijze worden verstrekt en voldoet aan de Unierechtelijke voorschriften.

Aanvullend stelt de richtlijn eisen aan claims die verwijzen naar toekomstige milieuprestaties ('*ons bedrijf reduceert een x hoeveelheid van de uitstoot van CO₂ per 2030*').¹² Dergelijke claims moeten handelaren voorts ondersteunen met duidelijke, objectieve, openbaar toegankelijke en verifieerbare verplichtingen en doelen. Deze informatie zal moeten worden opgenomen in een uitvoerig en realistisch uitvoeringsplan dat aangeeft hoe de toezeggingen en doelstellingen bereikt zullen worden en welke middelen de handelaar hiervoor toewijst. Dergelijke milieclaims moeten bovendien worden geverifieerd door een externe deskundige, die onafhankelijk van de handelaar moet zijn, geen belangenconflicten mag hebben, over ervaring en bekwaamheid op het gebied van milieuproblemen beschikt, en de mogelijkheid krijgt van de handelaar om diens geboekte vooruitgang met betrekking tot de toezeggingen en doelstellingen regelmatig te monitoren.¹³

Ook verbiedt de richtlijn handelaren om een duurzaamheidskeurmerk te voeren dat niet is gebaseerd op een certificeringsregeling of niet is ingesteld door een overheidsinstantie.¹⁴ De richtlijn definieert een duurzaamheidskeurmerk als volgt:

'Een vrijwillig betrouwbaarheidskeurmerk, kwaliteitskeurmerk of gelijkwaardig keurmerk, publiek of privaat, dat tot doel heeft een product, een proces of een bedrijfsactiviteit te onderscheiden en te promoten door verwijzing naar de milieu- of sociale kenmerken ervan of beide, met uitsluiting van verplichte keurmerken die Unie- of nationaalrechtelijk vereist zijn.'¹⁵

De richtlijn definieert een certificeringsregeling als een verificatieregeling van een derde waarmee

⁵ Overweging 9 bij de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten bevat meer voorbeelden van generieke milieclaims.

⁶ Overweging 9 bij de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten.

⁷ Overweging 10 bij de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten.

⁸ Verordening (EG) Nr. 66/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de EU-milieukeur (PbEU 2010, L 27).

⁹ In overweging 10 bij de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten wordt verwezen naar Verordening (EU) 2017/1369 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2017 tot vaststelling van een kader voor energie-etikettering en tot intrekking van Richtlijn 2010/30/EU (PbEU 2017, L 198).

¹⁰ Bijlage bij de Richtlijn Betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten, onderdeel 4 ter.

¹¹ Ibidem, 4 quater.

¹² Artikel 1, tweede lid, onderdeel b, subonderdeel d, van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten.

¹³ Overweging 4 van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten.

¹⁴ Artikel 1, onderdeel 2 bis, in de bijlage bij de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten. Een voorbeeld van een overheidskeurmerk is het EU Ecolabel waar non-food producten en diensten voor in aanmerking kunnen komen.

¹⁵ Artikel 1, eerste lid, onderdeel b, subonderdeel q, van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten.

wordt gecertificeerd dat een product, proces of bedrijfsactiviteit aan bepaalde vereisten voldoet, op grond waarvan een overeenkomstig duurzaamheidskeurmerk mag worden gebruikt, en waarvan de voorwaarden, met inbegrip van de vereisten van de regeling openbaar beschikbaar zijn.¹⁶ De certificeringsregeling moet verder aan een viertal cumulatieve eisen voldoen:

1. de regeling staat op grond van transparante, eerlijke en niet-discriminerende voorwaarden open voor alle handelaren die bereid en in staat zijn om aan de vereisten van de regeling te voldoen;
2. de vereisten van de regeling worden in overleg met deskundigen en belanghebbenden ter zake uitgewerkt door de eigenaar van de regeling;
3. de regeling omvat procedures voor het aanpakken van niet-naleving van de vereisten van de regeling en voorziet in de intrekking of schorsing van het gebruik door de handelaar van het duurzaamheidskeurmerk in geval van niet-naleving van de vereisten van de regeling;
4. het toezicht op de naleving van de vereisten van de regeling door de handelaar is onderworpen aan een objectieve procedure door een derde wiens bekwaamheid en onafhankelijkheid van zowel de eigenaar van de regeling als de handelaar berusten op internationale, Unie- of nationale normen en-procedures.

Verder mogen handelaren niet voorstellen dat (Europees) wettelijk opgelegde vereisten een onderscheidend kenmerk zijn van hun aanbod¹⁷, mogen zij geen informatie achterhouden voor consumenten over het feit dat een software-update negatieve gevolgen zal hebben voor de werking van goederen met digitale elementen of het gebruik van digitale inhoud of digitale diensten¹⁸, een software-update voorstellen als noodzakelijk terwijl er alleen functionaliteitskenmerken mee worden verbeterd¹⁹, valselijk beweren dat een goed onder normale gebruiksomstandigheden een bepaalde duurzaamheid heeft wat betreft de gebruikstijd of intensiteit.²⁰

Ook mogen handelaren de consument niet aanzetten tot het eerder vervangen of aanvullen van de verbruiksgoederen van een product dan om technische redenen noodzakelijk is²¹, producten promoten waarvan de handelaar weet dat er kenmerken zijn geïntroduceerd om de duurzaamheid (levensduur) ervan te beperken (vroegtijdige veroudering)²², en zij mogen geen informatie achterhouden over het feit dat de functionaliteit van een goed bij gebruik van verbruiksgoederen, reserveonderdelen of accessoires die niet door de oorspronkelijke producent zijn geleverd wordt aangetast of ten onrechte beweren dat een dergelijke aantasting zal plaatsvinden.²³ Bovendien wordt het verboden om producten te presenteren als repareerbaar wanneer dat niet het geval is.²⁴ Wanneer is vastgesteld dat een product een kenmerk bevat dat bedoeld is om de levensduur daarvan te beperken, moet in het algemeen van de producent worden verwacht dat hij op de hoogte is van dat kenmerk en de gevolgen ervan voor de levensduur van het product. Handelaren die niet de producenten van de producten zijn vallen ook onder dat verbod als zij over betrouwbare informatie over het kenmerk en de gevolgen daarvan voor de levensduur van het product beschikken. Dit is bijvoorbeeld een verklaring van een bevoegde nationale instantie of informatie van de producent.²⁵

2.3 Richtlijn consumentenrechten

De Richtlijn consumentenrechten stelt eisen aan consumenteninformatie voor verkoop in de winkel, op afstand (via onder andere internet en telefoon) en buiten verkooppunten (onder andere verkoop aan de deur). Daarnaast stelt deze richtlijn onder meer regels voor het herroepingsrecht en over de manier waarop een zaak wordt geleverd. In Nederland is de Richtlijn consumentenrechten geïmplementeerd in onder meer afdeling 2B van titel 5 van Boek 6 van het BW (artikel 6:230g e.v. van het BW).

De Richtlijn consumentenrechten voorziet in precontractuele informatieplichten voor handelaren. De Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten voegt hier een aantal precontractuele informatieplichten aan toe die betrekking hebben op duurzaamheid, repareerbaarheid en de beschikbaarheid van updates. Deze informatie moet op duidelijke en begrijpelijke wijze aan de consument worden verstrekt en in overeenstemming zijn met de toegankelijkheidsvoorschriften van Richtlijn (EU) 2019/882.²⁶ Deze richtlijn moet ervoor zorgen dat producten en diensten in de EU gemakkelijker te gebruiken zijn voor mensen met een handicap en, onder meer, ouderen.

¹⁶ Artikel 1, eerste lid, onderdeel b, subonderdeel r, van de Richtlijn Betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten.

¹⁷ Artikel 3, onderdeel 10 bis, in de bijlage bij de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten.

¹⁸ Artikel 4, onderdeel 23 quinquies, in de bijlage bij de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten.

¹⁹ Ibidem, onderdeel 23 sexies.

²⁰ Ibidem, onderdeel 23 octies.

²¹ Ibidem, onderdeel 23 decies.

²² Ibidem, onderdeel 23 septies.

²³ Ibidem, onderdeel 23 undecies.

²⁴ Ibidem, onderdeel 23 nonies.

²⁵ Overweging 19 van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten.

²⁶ Richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten (PbEU2019, L 151).

De Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten wijzigt de Richtlijn consumentenrechten op een aantal punten zodat consumenten meer informatie ontvangen over de duurzaamheidseigenschappen van producten. Zo moet de handelaar de consument informeren over het bestaan en de duur van een commerciële levensduurgarantie (fabrieksgarantie), in het geval dat deze gratis, voor meer dan twee jaar en met betrekking tot het hele goed wordt aangeboden door de producent.²⁷ De kennisgeving omvat de belangrijkste elementen van de wettelijke conformiteitsgarantie, met inbegrip van een algemene opmerking dat de duur van de wettelijke conformiteitsgarantie uit hoofde van nationaal recht langer kan zijn.²⁸ In Nederland kan dit het geval zijn.²⁹

De informatie over de commerciële levensduurgarantie moet aan de consument worden verstrekt door middel van een geharmoniseerd etiket. De vorm en inhoud van het etiket wordt door de Europese Commissie vastgesteld.³⁰ De handelaar is hier alleen toe verplicht wanneer de producent deze informatie aan hem ter beschikking heeft gesteld; een handelaar hoeft hier niet actief naar op zoek te gaan. Door middel van het geharmoniseerde etiket moeten handelaren consumenten ook wijzen op hun wettelijke rechten met betrekking tot conformiteit.³¹ De geharmoniseerde kennisgeving moet op een in het oog springende manier worden aangebracht, bijvoorbeeld op een opvallende poster aan een wand in de winkel, naast de kassa of, in het geval van onlineverkoop, als algemene vermelding op de website van de handelaar die de goederen verkoopt.³²

Bovendien moeten handelaren de consument informeren over de minimumperiode³³ waarin de producent zich ertoe verbindt software-updates voor producten met digitale elementen te verstrekken.³⁴ Zij zijn hiertoe verplicht indien de producent die informatie ter beschikking heeft gesteld. Deze voorwaarde ontslaat de handelaar niet van de verantwoordelijkheid zich goed te informeren over de werking van het product en deze informatie te delen met de consument.³⁵ Daarnaast voorziet de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten in een verplichting voor handelaren om consumenten relevante informatie met betrekking tot de reparatie van het product te verstrekken, indien die door de producent beschikbaar is gesteld. Dit kan informatie zijn over de beschikbaarheid, de geraamde kostprijs en de procedure voor het bestellen van reserveonderdelen die nodig zijn om de goederen conform te houden, de beschikbaarheid van reparatie- en onderhoudsinstructies en reparatiebeperkingen.³⁶ In voorkomend geval moeten handelaren ook de repareerbaarheidsscore van het product verstrekken.³⁷

3. Gevolgen voor het bedrijfsleven

Voordat wordt ingegaan op de gevolgen voor het bedrijfsleven, is het van belang om te benadrukken dat de richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten in alle lidstaten op dezelfde wijze moet worden geïmplementeerd en toegepast.

Het effectbeoordelingsrapport van de Europese Commissie biedt meer inzicht in de kosten die gerelateerd zijn aan de maatregelen zoals beschreven in voorgaande paragrafen.³⁸ De Commissie verwacht dat de impact op bedrijven tweeledig is:

1. Bedrijven zullen enerzijds hogere kosten moeten dragen op het moment dat zij een keurmerk willen voeren en hiervoor certificering moeten aanvragen of wanneer zij als verkoper verplicht zijn bepaalde informatie te delen (bijvoorbeeld over het bestaan van een commerciële levensduurgarantie (fabrieksgarantie) of over repareerbaarheid. Hierbij kan het volgende worden opgemerkt:
 - De richtlijn betere duurzaamheidsinformatie verplicht bedrijven niet om een duurzaamheidsclaim te doen, noch om een duurzaamheidskeurmerk te voeren. Dit gebeurt op vrijwillige basis. Om deze reden is hier geen sprake van regeldruk. Het kan voorkomen dat een bedrijf kosten moet maken indien het al een keurmerk voert dat niet gecertificeerd is. Een bedrijf dat het keurmerk wil blijven voeren zal dit dan moeten laten certificeren door een onafhankelijke partij,

²⁷ Artikel 2, eerste lid, onderdeel 14 bis, van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten.

²⁸ Artikel 2, vijfde lid, punt 3 van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten. Zie ook overweging 27 van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten.

²⁹ ACM ConsuWijzer, 'Hoelang heb ik garantie en welke rechten heb ik dan', <https://www.consuwijzer.nl/garantie-reparatie-geldterug/gekocht-maar-kapot/garantie>.

³⁰ Artikel 2, vijfde lid, van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten.

³¹ Overwegingen 26 en 27 bij de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten.

³² Overweging 28 bij de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten.

³³ Uitgedrukt als een tijdsperiode dan wel onder verwijzing naar een datum.

³⁴ Artikel 2, tweede lid, onderdeel b, subonderdeel e quinquies, van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten.

³⁵ Zie ook: ACM, 'Leidraad Bescherming online consument', 11 februari 2020.

³⁶ Artikel 2, tweede lid, onderdeel c, subonderdeel j, van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten.

³⁷ Artikel 2, tweede lid, onderdeel c, subonderdeel i, van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten.

³⁸ Commission staff working document, 'impact assessment report accompanying the document amending Directives 2005/29/EC and 2011/83/EU as regards empowering consumers for the green transition through better protection against unfair practices and better information', https://commission.europa.eu/publications/proposal-directive-empowering-consumers-green-transition-and-annex_en.

- dan wel het gebruik van het keurmerk moeten schrappen.
- Verkopers zijn alleen verplicht informatie over de duurzaamheidseigenschappen van een product te delen op het moment dat zij deze op een duidelijke manier ontvangen hebben van de producent. Producenten zijn op hun beurt verplicht om bepaalde informatie over duurzaamheidseigenschappen te delen (bijv. over reparatie) op het moment dat er Europese ontwerp-eisen zijn opgenomen voor het betreffende product (Ecodesign).
 - De Commissie verwacht dat deze kosten beperkt zullen zijn in verband met de gemiddeld (relatief) hoge prijzen die van toepassing zijn op de producten die onder deze richtlijn vallen.³⁹
2. Bovendien draagt deze richtlijn bij aan het gelijke speelveld doordat de bedrijven die op dit moment misleidende duurzaamheidsclaims doen en zich op deze manier ten onrechte als duurzamer onderscheiden, deze praktijken zullen moeten stoppen.⁴⁰

De Commissie geeft in het impact assessment aan dat de bedrijven die te maken hebben met deze regelgeving sterk van elkaar verschillen en de geschatte kosten betreffen dan ook een versimpeling van het complexe economische landschap in de EU.⁴¹

Ten aanzien van de verplichting voor handelaren om de consument te informeren over de minimumperiode waarin de producent zich ertoe verbindt software-updates voor producenten met digitale elementen te verstrekken⁴² en over het bestaan van een commerciële duurzaamheidsgarantie, ging de Commissie ten tijde van de publicatie van het wetgevende voorstel uit van (eenmalige) aanpassingskosten van 2511-2695 euro per bedrijf. Jaarlijks zouden deze kosten uitkomen op 216 tot 283 euro per bedrijf.⁴³ De regels die zien op het informeren door verkopers over producten met kenmerken die zijn geïntroduceerd om de levensduur te beperken, zoals toegelicht paragraaf 2.2 van deze memorie, resulteren volgens de Commissie in eenmalige aanpassingskosten van 1099 tot 1119 euro per bedrijf. Jaarlijks zou dit neerkomen op een bedrag van 528 tot 825 euro per bedrijf. De aanpassingskosten voor verkopers om consumenten te informeren over een reparatiescore of te voorzien van andere relevante reparatie-informatie⁴⁴ worden door de Commissie beoordeeld als 'verwaarloosbaar'. Naar verwachting kan deze informatie eenvoudig worden toegevoegd aan al andere informatie die nu aan de koper verstrekt dient te worden.⁴⁵

Het kabinet verwacht dat voorgenoemde informatieverplichtingen in Nederland momenteel gelden voor ongeveer 20.100 fysieke winkels en een aantal van de 100.935 online winkels die producten met voorgaande kenmerken verkopen.⁴⁶ Niet elk bedrijf zal met elke informatieverplichting te maken hebben. Indien één bedrijf wel alle bovengenoemde informatieverplichtingen dient na te leven (zie toelichting over informatieverplichtingen in paragraaf 2.2 en 2.3), dan zouden de totale structurele regeldrukkosten voor deze onderneming ten minste 744 euro en maximaal 1108 euro per jaar bedragen. De totale eenmalige aanpassingskosten zouden voor dezelfde onderneming minimaal 3610 euro en maximaal 3814 euro bedragen. Hiermee kan een grove indicatie worden gegeven van de totale regeldruk als gevolg van de Europese verplichtingen. Er is aanleiding om die totale som met een factor van 50% te verkleinen vanwege het feit dat de verplichtingen voor verkopers zijn afgezwakt ten opzichte van de uitgangspunten waarmee de Commissie had gecalculeerd en het voorgenoemde feit dat niet elk soort bedrijf met elke informatieverplichting te maken heeft. De indicatieve totale regeldruk voor het Nederlandse bedrijfsleven komt dan op 45–67 miljoen euro per jaar, en 218–231 miljoen euro eenmalig.

Bij deze schattingen is het van belang op te merken dat deze informatieverplichting gewijzigd is ten opzichte van het oorspronkelijke voorstel (en het begeleidende effectbeoordelingsrapport). In het oorspronkelijke voorstel stond dat verkopers consumenten ook dienden te informeren op het moment dat de producent geen commerciële duurzaamheidsgarantie had afgegeven voor het product. Met het oog op beperking van administratieve lasten voor bedrijven heeft het kabinet zich ervoor ingezet, dat deze verplichting is geschrapt en ervoor gepleit dat verkopers consumenten alleen moeten informeren als er wel een commerciële duurzaamheidsgarantie wordt afgegeven door de producent. Hiermee

³⁹ Ibidem, p.74.

⁴⁰ Ibidem.

⁴¹ Ibidem, p. 99.

⁴² De verkoper is hier alleen toe verplicht indien hij deze informatie heeft ontvangen van de producent.

⁴³ Ibidem, p.77.

⁴⁴ De verkoper is hier alleen toe verplicht indien hij deze informatie heeft ontvangen van de producent.

⁴⁵ Commission staff working document, 'impact assessment report accompanying the document amending Directives 2005/29/EC and 2011/83/EU as regards empowering consumers for the green transition through better protection against unfair practices and better information', https://commission.europa.eu/publications/proposal-directive-empowering-consumers-green-transition-and-annex_en, p. 78.

⁴⁶ Volgens het CBS zijn er in Nederland ten minste 2245 winkels in consumentenelektronica, 685 winkels in computers en software, 835 winkels in communicatieapparatuur en 185 winkels in audio- en video-opnamen. Daarnaast zal de informatieplicht over het bestaan van een commerciële duurzaamheidsgarantie ook gelden voor 16150 winkels in wit- en bruingoed en overige huishoud-waren. Er zijn in Nederland ook 100935 postorderbedrijven en webwinkels die aan de informatieplicht zullen moeten voldoen.

vallen de daadwerkelijke aanpassingskosten en jaarlijkse kosten lager uit dan geschat in het effectbeoordelingsrapport.

De eenmalige kosten gerelateerd aan het verbod op generieke duurzaamheidsclaims en de introductie van minimumcriteria op het gebied van duurzaamheidsclaims schat de Commissie op 373 tot 380 euro per bedrijf. Jaarlijks zou dit bedrijven gemiddeld 8 tot 10 euro kosten in de periode tussen 2025 en 2040.⁴⁷

Op basis van openbare informatie zullen de kosten voor certificering in Nederland op basis van huidige marktprijzen en inclusief de eenmalige toetredingsbijdrage uiteenlopen tussen de 500 en 6000 euro per jaar voor midden-en klein bedrijven. Voor grote bedrijven kunnen deze kosten hoger zijn, gemiddeld vanaf 10.000 euro per jaar. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer zij een hoogwaardig ISO-duurzaamheidskeurmerk voeren (internationaal erkende standaarden). De kosten om een keurmerk te laten verifiëren door een onafhankelijke derde partij zijn afhankelijk van diverse factoren. De kosten worden onder meer bepaald door het type keurmerk, de complexiteit van het product, de lengte van de supply chain en de frequentie van de onafhankelijke audits bij het bedrijf om het duurzaamheidskeurmerk te kunnen blijven voeren.

Omdat bedrijven worden geacht na te laten een niet-gecertificeerd keurmerk te voeren, is er zuiver gezien geen sprake van regeldrukkosten ten aanzien van deze verbodsbepaling. Gesprekken met Nederlandse certificeringsinstellingen geven verder geen gedetailleerd inzicht in de kosten voor het certificeren van keurmerken. Dit omdat de kosten voor het certificeren sterk afhankelijk zijn van de context. Er zijn meer dan 300 verschillende keurmerken aanwezig op de Nederlandse markt, bijvoorbeeld met betrekking tot de sectoren van voedsel, retail, transport en cosmetica. Een aantal van deze keurmerken is al in overeenstemming met de richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten, terwijl andere keurmerken nog helemaal geen kwaliteitswaarborg hebben.

4. Uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid

Het Ministerie van Economische Zaken (hierna: EZ) heeft de ACM verzocht een uitvoerings- en handhaafbaarheidstoets (hierna: UHT) uit te voeren op de Implementatiewet Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten. De ACM komt in de UHT tot de conclusie dat het wetsvoorstel grotendeels handhaafbaar en uitvoerbaar is.

Het doel van het wetsvoorstel sluit goed aan bij de strategische doelstelling van de ACM. De ACM staat positief tegenover de aanscherping en aanvulling van de wetgeving ten aanzien van duurzaamheidsclaims. De ACM verwacht het merendeel van de bepalingen uit het wetsvoorstel te kunnen betrekken in de reguliere uitoefening van haar algemene toezicht op het consumentenrecht. Het wetsvoorstel verankert het toezicht van de ACM in de wet en kan dat toezicht op veel punten vereenvoudigen. De ACM ziet ook een aantal aandachtspunten die de handhaafbaarheid en uitvoerbaarheid van het wetsvoorstel belemmeren. Deze aandachtspunten zijn op ambtelijk niveau besproken en gedeeltelijk geadresseerd door middel van verduidelijking in deze memorie van toelichting.

Zo wijst de UHT op een aandachtspunt met betrekking tot de specifieke bepalingen over garantie in het wetsvoorstel, aangezien deze verwarring kunnen veroorzaken. Daarom is in deze memorie aangegeven dat de duur van de wettelijke conformiteitsgarantie op grond van het nationaal recht langer kan zijn dan een verstrekte commerciële garantie.

De UHT wijst daarnaast op een aandachtspunt met betrekking tot generieke milieucclaims omdat er uiteenlopende interpretaties kunnen bestaan van de regelgeving rondom claims met specificatie of vergelijkende claims. Ter verduidelijking is aan deze memorie toegevoegd dat een handelaar geen generieke claim mag doen zoals 'bewust', 'duurzaam' of 'verantwoord' die uitsluitend gebaseerd is op erkende voortreffelijke milieuprestaties. Dergelijke claims zien immers niet alleen op milieukeurmerken, maar ook op andere aspecten, zoals sociale kenmerken. Daarnaast is de Europese Commissie verzocht om richtsnoeren op te stellen die nadere uitleg geven over onder meer deze bepaling.

De UHT signaleert verder een aandachtspunt ten aanzien van de informatieverplichtingen voor handelaren in het wetsvoorstel die alleen gelden als deze informatie ook is verstrekt door de producent of aanbieder aan de handelaar. Deze informatieverplichtingen ontslaan handelaren niet van hun eigen verantwoordelijkheid om informatie aan consumenten te verschaffen. De memorie is op dit punt verduidelijkt.

Verder bevat de UHT een aandachtspunt met betrekking tot de bepalingen in het wetsvoorstel die

⁴⁷ Ibidem, p.79.

geplande veroudering van producten moeten tegengaan. Dit omdat er zorg is bij de toezichthouder dat het in de praktijk lastig kan zijn om aan te tonen dat sprake is van geplande veroudering. Ter verduidelijking is toegevoegd aan deze memorie, dat wanneer is vastgesteld dat een product een kenmerk bevat dat bedoeld is om de duurzaamheid van het product te beperken, over het algemeen van de producent wordt verwacht dat hij op de hoogte is van dat kenmerk en de gevolgen daarvan voor de duurzaamheid van het product. Handelaren die niet de producenten van de goederen zijn, zoals verkopers, vallen ook onder dat verbod als zij over betrouwbare informatie over het kenmerk en de gevolgen ervan voor de levensduur van het product beschikken.⁴⁸

Advies en consultatie

Bij de implementatie van deze richtlijn heeft geen internetconsultatie plaatsgevonden, omdat de richtlijn maximumharmonisatie betreft en er geen afwijkingsmogelijkheden of keuzeopties zijn voor de lidstaten. Belanghebbenden zullen via een informatiebijeenkomst geïnformeerd worden over de werking van de nieuwe regels die per 27 september 2026 op hen van toepassing zullen zijn.

Op 23 april 2025 heeft het Adviescollege toetsing regeldruk per brief een positief dictum afgegeven ten aanzien van dit wetsvoorstel.

6. Inwerkingtreding

Uiterlijk op 27 maart 2026 dient de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten te worden omgezet in nationale wetgeving. De regels zullen per 27 september 2026 van toepassing zijn op bedrijven. De inwerkingtreding van het implementatiewetsvoorstel vindt plaats bij koninklijk besluit.

II. Artikelen

Artikel I (Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek)

Onderdeel A (artikel 6:193a van het BW)

Artikel 1, eerste lid, van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten voegt een aantal onderdelen aan artikel 2 van de Richtlijn oneerlijke handelspraktijken toe. Met het voorgestelde onderdeel A worden deze wijzigingen geïmplementeerd in artikel 6:193a, eerste lid, van het BW.

Onderdeel d bevat een definitie van een zaak met digitale elementen. Een algemene definitie van zaken in overeenstemming met artikel 1, eerste lid, van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten ('goederen') is niet nodig, omdat het begrip zaken reeds wordt gedefinieerd in artikel 3:2 van het BW. Deze omschrijving is ingevolge de gelaagde structuur van het Burgerlijk Wetboek ook relevant voor Boek 6 van het BW. Onder zaken vallen ook water, gas en elektriciteit wanneer zij gereed zijn gemaakt voor verkoop in een beperkt volume of in een bepaalde hoeveelheid. Voor de omschrijving van een zaak met digitale elementen wordt verwezen naar artikel 5, lid 1, onderdeel b, van Boek 7 van het BW. Een zaak met digitale elementen wordt daar omschreven als een roerende zaak waarin digitale inhoud of een digitale dienst is verwerkt of die daarmee onderling verbonden is, op zodanige wijze dat het ontbreken daarvan ertoe zou leiden dat de zaak zijn functies niet kan vervullen.

Onderdeel o bevat de definitie van milieuclaim. Dergelijke (vaak klimaat gerelateerde) claims hebben steeds meer betrekking op toekomstige prestaties van een product waarbij bepaalde positieve effecten voor het klimaat aan het product worden gekoppeld. Via dergelijke claims wordt bij de consument onder andere de indruk gewekt dat consumenten door het aankopen van het product bijdragen aan een verbetering van het klimaat dan wel dat het product minder schadelijk is voor het klimaat dan een ander product (overweging 4 bij de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten). Daarnaast kan ook een duurzaamheidskeurmerk gezien worden als milieuclaim wanneer het duurzaamheidskeurmerk gepaard gaat met commerciële communicatie waarbij wordt gesuggereerd of de indruk wordt gewekt dat een product een positief effect of geen effect heeft op het milieu, of minder schadelijk is voor het milieu is dan concurrerende producten (overweging 8 bij de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten).

Onderdeel p bevat de definitie van een 'generieke' milieuclaim. Het gaat dan om een schriftelijk of mondeling, waaronder via audiovisuele media, gedane milieuclaim die niet in een duurzaamheidskeurmerk is opgenomen, en waarbij de specificatie van de claim niet in duidelijke en in het oog

⁴⁸ Overweging 19 van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten.

springende bewoordingen op hetzelfde medium is aangeboden. Voorbeelden van generieke milieuclaims zijn onder andere 'milieuvriendelijk', 'milieubewust', 'groen', 'natuurvriendelijk', 'ecologisch', 'ecologisch verantwoord', 'klimaatvriendelijk', etc., of vergelijkbare vermeldingen die de suggestie of indruk van voortreffelijke milieuprestaties (zie onder s) wekken. Wanneer de specificatie van de milieuclaim in duidelijke en in het oog springende bewoordingen op hetzelfde medium, zoals in dezelfde reclameboodschap, de verpakking van het product of de online verkoopinterface wordt vermeld, wordt de milieuclaim niet beschouwd als een generieke milieuclaim. Voorts zou een schriftelijke of mondelinge claim in combinatie met impliciete claims in de vorm van kleuren of afbeeldingen een generieke milieuclaim kunnen vormen (overweging 9 bij de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten).

Onderdeel q bevat de definitie van een duurzaamheidskeurmerk. Het betreft een vrijwillig betrouwbaarheidskeurmerk, kwaliteitskeurmerk of gelijkwaardig keurmerk, publiek of privaat, dat tot doel heeft een product, een proces of een bedrijfsactiviteit te onderscheiden en te promoten door verwijzing naar de milieu- of sociale kenmerken ervan of beide, met uitsluiting van op grond van het recht verplichte keurmerken. Duurzaamheidskeurmerken kunnen betrekking hebben op meerdere kenmerken van een product, proces of bedrijfsactiviteit, waarbij het van essentieel belang is de transparantie en geloofwaardigheid ervan te waarborgen. Een handelaar mag geen duurzaamheidskeurmerk weergeven als die niet op een certificeringsregeling is gebaseerd (zie ook onderdeel r) of niet door een overheidsinstantie is ingesteld.

Onderdeel r bevat de definitie van een certificeringsregeling. Bij een certificeringsregeling gaat het om een verificatieregeling van een derde waarmee wordt gecertificeerd dat een product, proces of bedrijfsactiviteit aan bepaalde vereisten voldoet, op grond waarvan een overeenkomstig duurzaamheidskeurmerk mag worden gebruikt, en waarvan de voorwaarden, met inbegrip van de vereisten van de regeling, openbaar beschikbaar zijn en aan vastgelegde criteria voldoen. Zo moet de regeling op grond van transparante, eerlijke en niet-discriminerende voorwaarden openstaan voor alle handelaren die bereid en in staat zijn om aan de vereisten van de regeling te voldoen. Daarbij moeten de vereisten van de regeling in overleg met deskundigen en belanghebbenden ter zake uitgewerkt worden door de eigenaar van de regeling. De regeling moet procedures omvatten voor het aanpakken van niet-naleving van de vereisten van de regeling en voorzien in de intrekking of schorsing van het gebruik door de handelaar van het duurzaamheidskeurmerk in geval van niet-naleving van de vereisten van de regeling. Het toezicht op de naleving van de vereisten van de regeling door de handelaar dient onderworpen te zijn aan een objectieve procedure door een bekwame en onafhankelijke derde.

Onderdeel s bevat een definitie van 'erkende voortreffelijke milieuprestaties'. Het gaat om milieuprestaties die kunnen worden aangetoond overeenkomstig Verordening (EG) nr. 66/2010 of met nationale of regionale EN ISO 14024 type I-milieukeurregelingen die officieel erkend zijn in de lidstaten, of de hoogste milieuprestaties in overeenstemming met ander toepasselijk Unierecht. De erkende voortreffelijke milieuprestaties in kwestie moeten relevant zijn voor de volledige claim. Zo kan een generieke milieuclaim zoals 'energie-efficiënt' worden gedaan op basis van erkende voortreffelijke milieuprestaties overeenkomstig Verordening (EU) 2017/1369. Daarentegen kan een generieke milieuclaim, zoals 'biologisch afbreekbaar', niet worden gedaan op basis van erkende voortreffelijke milieuprestaties in overeenstemming met Verordening (EG) nr. 66/2010, voor zover er geen vereisten voor biologische afbreekbaarheid zijn in de specifieke EU-milieukeurcriteria met betrekking tot het product in kwestie. Evenzo mag een handelaar geen generieke claim doen zoals 'bewust', 'duurzaam' of 'verantwoord' die uitsluitend gebaseerd is op erkende voortreffelijke milieuprestaties, omdat dergelijke claims niet alleen betrekking kunnen hebben op milieukenmerken, maar ook op andere kenmerken, zoals sociale kenmerken (overweging 10 bij de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten).

Onderdeel t bevat de definitie van duurzaamheid. Hierbij wordt verwezen naar de definitie van duurzaamheid, zoals die staat in artikel 7:5, eerste lid, onderdeel h, van het BW. Daar wordt duurzaamheid omschreven als de geschiktheid van zaken om hun vereiste functies en prestaties bij normaal gebruik te behouden. Het gaat hier dus om duurzaamheid in de zin van de levensduur van een zaak.

Onderdeel u bevat een definitie van een software-update. Hieronder vallen gratis updates, waaronder beveiligingsupdates, die noodzakelijk zijn voor het conform houden van de zaak aan de verplichtingen die voortvloeien uit de Richtlijn levering digitale inhoud⁴⁹ en de Richtlijn verkoop goederen.

Onderdeel v bevat een definitie voor een verbruiksgoed. Het gaat dan om een component van een zaak dat herhaaldelijk wordt verbruikt en dat moet worden vervangen of aangevuld om de zaak naar

⁴⁹ Richtlijn (EU) 2019/770 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 betreffende bepaalde aspecten van overeenkomsten voor de levering van digitale inhoud en digitale diensten (PbEU 2019, L 136).

behoren te laten functioneren. Een voorbeeld van een verbruiksgoed is een inktpatroon van een printer.

Onderdeel w bevat een definitie van functionaliteit. Het gaat dan om een functionaliteit als bedoeld in artikel 5, eerste lid, onderdeel f, van Boek 7 van het BW: het vermogen van zaken om hun functies te vervullen met betrekking tot het doel ervan.

Onderdeel B (artikel 6:193c van het BW)

Artikel 1, tweede lid, onderdeel a, van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten vervangt artikel 6, eerste lid, onderdeel b, van de Richtlijn oneerlijke handelspraktijken. Daarnaast voegt artikel 1, eerste lid, onderdeel b, van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten twee onderdelen toe aan artikel 6, tweede lid, van de Richtlijn oneerlijke handelspraktijken. Met het voorgestelde onderdeel B worden deze wijzigingen geïmplementeerd in artikel 6:193c, eerste lid, onderdeel b, respectievelijk artikel 6:193c, tweede lid, onderdelen d en e (nieuw), van het BW.

Artikel 6:193c, eerste lid, onderdeel b, van het BW wordt opnieuw vastgesteld. Concreet wordt onderdeel b dat ziet op de voornaamste kenmerken van het product, aangevuld met de criteria 'milieu- of sociale kenmerken' en 'circulariteitsaspecten zoals duurzaamheid, repareerbaarheid of recyclebaarheid'. Dat betekent dat ook voor deze kenmerken van het product geldt dat geen informatie mag worden verstrekt die feitelijk onjuist is of die de gemiddelde consument misleidt of kan misleiden (misleidende handelspraktijk).

Aan artikel 6:193c, tweede lid, van het BW worden twee onderdelen toegevoegd. In onderdeel d (nieuw) wordt duidelijk gemaakt dat een handelspraktijk (tevens) misleidend is als een milieucclaim wordt gemaakt met betrekking tot toekomstige milieuprestaties zonder duidelijke, objectieve, openbaar toegankelijke en verifieerbare verplichtingen die zijn uiteengezet in een uitvoerig en realistisch uitvoeringsplan met meetbare en tijdsgebonden doelen en andere relevante elementen die noodzakelijk zijn om dat plan te helpen verwezenlijken, zoals de toewijzing van middelen, en dat regelmatig wordt geverifieerd door een onafhankelijke externe deskundige, wiens bevindingen ter beschikking van de consumenten worden gesteld. Om de eerlijkheid en geloofwaardigheid van dergelijke claims te waarborgen, worden dergelijke claims, na een individuele toetsing, verboden wanneer zij niet ondersteund worden door duidelijke, objectieve, openbaar toegankelijke en verifieerbare verplichtingen en doelen die door de handelaar zijn opgegeven en wanneer zij zijn opgenomen in een uitvoerig en realistisch uitvoeringsplan dat aangeeft hoe die toezeggingen en doelstellingen zullen worden bereikt en dat daarvoor middelen toewijst. Dergelijke claims moeten ook worden geverifieerd door een externe deskundige, die onafhankelijk van de handelaar moet zijn, geen belangenconflicten mag hebben, over ervaring en bekwaamheid op het gebied van milieuproblemen moet beschikken en de mogelijkheid moet krijgen de door de handelaar geboekte vooruitgang met betrekking tot de toezeggingen en doelstellingen regelmatig te monitoren, met inbegrip van de mijlpalen om deze te bereiken. Handelaren moeten ervoor zorgen dat de regelmatige bevindingen van de externe deskundige ter beschikking staan van de consument.

In onderdeel e (nieuw) wordt vastgelegd dat een handelspraktijk (tevens) misleidend is als reclame voor consumenten wordt gemaakt over voordelen die irrelevant zijn en niet voortvloeien uit een kenmerk van het product of de bedrijfsactiviteit.

Onderdeel C (artikel 6:193e van het BW)

Artikel 1, derde lid, van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten voegt een zevende lid toe aan artikel 7 van de Richtlijn oneerlijke handelspraktijken. Met het voorgestelde onderdeel C wordt deze wijziging geïmplementeerd in artikel 6:193e, vierde lid, van het BW.

Artikel 6:193e, vierde lid, van het BW heeft betrekking op de situatie waarin een handelaar een dienst aanbiedt waarmee producten worden vergeleken en aan consumenten informatie wordt verstrekt over milieu- of sociale kenmerken of circulariteitsaspecten zoals duurzaamheid, repareerbaarheid of recyclebaarheid, van de producten of leveranciers van die producten. In het geval dat een handelaar gebruik maakt van een dergelijke vergelijkingsmethode wordt informatie over de vergelijkingsmethode, de producten die met elkaar worden vergeleken en de leveranciers van die producten, alsook over de maatregelen die van kracht zijn om die informatie actueel te houden, als essentiële informatie beschouwd. Dat is van belang voor de uitleg van artikel 6:193d, eerste en tweede lid, van het BW. Een misleidende handelspraktijk doet zich voor indien sprake is van een misleidende omissie. Van een misleidende omissie is sprake indien essentiële informatie voor de consument wordt weggelaten, die de consument nodig heeft om een geïnformeerd besluit over een transactie te kunnen nemen.

Onderdeel D (artikel 6:193g van het BW)

Artikel 1, vierde lid, van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten wijzigt bijlage I van de Richtlijn oneerlijke handelspraktijken. Aan deze bijlage worden een aantal nieuwe handelspraktijken toegevoegd die onder alle omstandigheden misleidend zijn. Met het voorgestelde onderdeel D wordt deze wijziging geïmplementeerd in artikel 6:193g van het BW, door het toevoegen van deze handelspraktijken aan dit artikel. De lijst met handelspraktijken die onder alle omstandigheden misleidend zijn, omvat daarmee onder meer misleidende milieueclaims ('greenwashing') en praktijken die verband houden met de vroegtijdige veroudering van goederen.

Onderdeel E (artikel 6:230g van het BW)

Artikel 2, eerste lid, van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten voegt een aantal onderdelen aan artikel 2 van de Richtlijn consumentenrechten toe. Met het voorgestelde onderdeel E worden deze wijzigingen geïmplementeerd in artikel 6:230g, eerste lid, van het BW.

Onderdeel I bevat een definitie van de commerciële levensduurgarantie. Het gaat hier om een commerciële garantie van duurzaamheid voor bepaalde goederen gedurende een bepaalde periode, zoals die voortvloeit uit artikel 17 van de Richtlijn verkoop goederen en is geïmplementeerd in artikel 7:6a, tweede lid, van het BW. Een dergelijke commerciële levensduurgarantie is een garantie die door de producent aan de consument kan worden aangeboden en is daarmee een goede indicator van de duurzaamheid van een zaak. Het bevat immers de garantie dat een goed bij normaal gebruik zijn vereiste functies en prestaties zal behouden (overweging 26 bij de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten). De producent is jegens de consument aansprakelijk voor herstel of vervanging van de zaken, indien ze in de gegarandeerde periode niet hun duurzaamheid behouden (vgl. de artikelen 7:6a, tweede lid, en 7:21 van het BW). In de toelichting bij het implementatiewetsvoorstel Richtlijn verkoop goederen is als voorbeeld gegeven dat van een commerciële levensduurgarantie sprake kan zijn als de handelaar garandeert dat een zaak met digitale elementen gedurende 10 jaar updates krijgt, zodat die een langere levensduur heeft dan de gemiddelde levensduur van die zaak.⁵⁰

Onderdeel m bevat een definitie van duurzaamheid. Deze komt inhoudelijk overeen met de definitie die is opgenomen in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, subonderdeel t, van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten. In de definitie wordt verwezen naar artikel 7:5, eerste lid, onderdeel h, van het BW, waar al een definitie van duurzaamheid is opgenomen. Voor de toelichting wordt daarnaar verwezen (onderdeel A van de artikelsgewijze toelichting).

Onderdeel n bevat een definitie van producent. Hierbij wordt verwezen naar de definitie van de producent, zoals die wordt gegeven in artikel 7:5, eerste lid, onderdeel i, van het BW. Daar wordt de producent omschreven als een fabrikant van zaken, een importeur van zaken naar de Unie, of elke andere persoon die zich als producent voordoet door zijn naam, handelsmerk of een ander onderscheidend teken op zaken aan te brengen.

Onderdeel o bevat een definitie van de repareerbaarheidsscore. Het gaat hier om de score die de repareerbaarheid van een goed aangeeft. De normen hiervoor dienen op EU-niveau te worden vastgesteld. Op die manier is een consument in staat om een geïnformeerde beslissing te maken over de koop van een zaak die gemakkelijker te repareren is.

Onderdeel p bevat een definitie van software-update. Deze komt inhoudelijk overeen met de definitie die is opgenomen in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, subonderdeel u, van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten. Voor de toelichting wordt daarnaar verwezen (onderdeel A van de artikelsgewijze toelichting).

Onderdeel F (artikel 6:230l van het BW)

Artikel 2, tweede lid, van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten wijzigt artikel 5, eerste lid, van de Richtlijn consumentenrechten. Met het voorgestelde onderdeel F worden deze wijzigingen geïmplementeerd in artikel 6:230l van het BW.

Artikel 6:230l van het BW bevat een aantal informatieverplichtingen voor de handelaar in de precontractuele fase bij een overeenkomst anders dan op afstand of buiten de verkooppriimte. Het gaat dan onder meer om overeenkomsten die binnen de verkooppriimte worden gesloten, zoals in winkels.

⁵⁰ Kamerstukken II 2020/21, 35 734, nr. 3, p. 30.

Onderdeel e was reeds in artikel 6:230l van het BW geïmplementeerd met de Richtlijn consumentenrechten en houdt verband met de regeling van de non-conformiteit van artikel 7:17 van het BW en verder en de commerciële garantie uit artikel 7:6a van het BW. In onderdeel e is toegevoegd dat de informatie inzake conformiteit door de handelaar aan de consument kan worden verstrekt door middel van een door de Europese Commissie voorgeschreven kennisgeving.

In artikel 6:230l van het BW wordt daarnaast een aantal onderdelen toegevoegd.

Onderdeel i heeft betrekking op de situatie dat de producent aan de consument een kosteloze commerciële levensduurgarantie van meer dan twee jaar aanbiedt. In dat geval informeert de handelaar de consument over het bestaan van een dergelijke commerciële levensduurgarantie door middel van een door de Europese Commissie voorgeschreven etiket. Het betreft alleen de informatie die door de producent aan de handelaar ter beschikking is gesteld. De handelaar hoeft niet actief op zoek te gaan naar dergelijke informatie (overweging 26 van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten). Tegelijkertijd met de informatie over de commerciële levensduurgarantie, dient informatie gegeven te worden over de wettelijke conformiteit om de consument eraan te herinneren dat hij naast de commerciële levensduurgarantie, ook recht heeft op herstel of vervanging indien sprake is van non-conformiteit (overweging 26 van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten). In het Nederlandse stelsel kan de wettelijke garantie langer zijn dan twee jaar. Deze termijn is gekoppeld aan de te verwachten levensduur van een product. Een begripsomschrijving van commerciële levensduurgarantie is te vinden in artikel 6:230g, eerste lid, onderdeel l (nieuw), van het BW.

Onderdeel j houdt eveneens verband met de wettelijke regeling van de non-conformiteit. De handelaar dient de consument te informeren over de wettelijke regels rondom non-conformiteit voor digitale inhoud en digitale diensten.

Onderdeel k brengt mee dat de handelaar de consument moet informeren over het bestaan en de voorwaarden voor diensten na verkoop en commerciële garanties na verkoop, voor zover van toepassing. De handelaar houdt dus de vrijheid om diensten en commerciële garanties na verkoop aan te bieden (overweging 32 van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten). Een voorbeeld is het aanbieden door de handelaar van de mogelijkheid aan de consument om een fiets gedurende een bepaalde periode na aankoop van de fiets, te onderhouden en eventueel te repareren.

De informatieverplichting uit onderdeel l heeft betrekking op de situatie waarin een producent of aanbieder gratis software-updates – waaronder beveiligingsupdates – voor een bepaalde periode aanbiedt voor zaken met digitale elementen, voor digitale inhoud en digitale diensten (overweging 25 bij de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten). De handelaar is alleen dan verplicht die informatie te verstrekken indien de producent of aanbieder dergelijke informatie beschikbaar heeft gesteld (overweging 33 bij de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten). De informatie moet daarbij betrekking hebben op de minimumperiode waarvoor de software-updates worden verstrekt. Dat kan worden uitgedrukt als een tijdsperiode of door verwijzing naar een datum. Toegestaan is dus dat software-updates worden aangeboden vanaf een bepaalde begindatum tot en met een bepaalde einddatum of alleen door het noemen van de einddatum waarna geen software-updates meer worden aangeboden. De begrippen ‘zaak met digitale elementen’, ‘digitale inhoud’ en ‘digitale dienst’ zijn omschreven in artikel 6:230g, eerste lid, onderdelen i, r en t, van het BW.

Onderdeel m brengt met zich dat de handelaar informatie aan de consument moet verstrekken over de repareerbaarheidsscore voor zaken, indien die beschikbaar zijn. De omschrijving van de repareerbaarheidsscore is opgenomen in artikel 6:230g, eerste lid, onderdeel o, van het BW (nieuw).

Onderdeel n is alleen van toepassing indien onderdeel m niet van toepassing is, dus als de handelaar geen informatie kan verstrekken over de repareerbaarheidsscore voor de zaken. Om te waarborgen dat de consumenten ook in dat geval goed geïnformeerd zijn over de repareerbaarheid van de goederen die zij kopen, dienen de handelaren andere relevante informatie over reparatie te verstrekken die door de producent beschikbaar is gesteld, zoals informatie over de beschikbaarheid, de geraamde kostprijs en de procedure voor het bestellen van reserveonderdelen die nodig zijn om de goederen conform te houden, de beschikbaarheid van reparatie- en onderhoudsinstructies en reparatiebeperkingen (overweging 35 bij de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten).

Onderdeel G (artikel 6:230m van het BW)

Artikel 2, derde lid, van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten wijzigt artikel

6, eerste lid, van de Richtlijn consumentenrechten. Met het voorgestelde onderdeel G worden deze wijzigingen geïmplementeerd in artikel 6:230m, eerste lid, van het BW.

Artikel 6:230m van het BW regelt dat de handelaar in de precontractuele fase bepaalde informatie moet verstrekken aan de consument voordat een overeenkomst op afstand of een overeenkomst buiten de verkoopprijs wordt gesloten. Deze begrippen zijn nader omschreven in artikel 6:230g, eerste lid, onderdelen e en f, van het BW. Van een overeenkomst op afstand is bijvoorbeeld sprake indien een product wordt gekocht bij een webwinkel. Van een overeenkomst buiten de verkoopprijs is bijvoorbeeld sprake bij straatverkoop, waarbij een professionele handelaar aan een consument op straat een product verkoopt.

In onderdeel g wordt de mogelijkheid toegevoegd om informatie te verstrekken over leveringsopties met een lagere milieubelasting. Hierbij valt te denken aan de levering van zaken per fiets of elektrisch voertuig of de mogelijkheid om meerdere bestellingen in één pakket te versturen in plaats van in afzonderlijke pakketten (overweging 37 van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten).

Onderdeel l heeft betrekking op de conformiteit van de zaak. Aan het onderdeel wordt toegevoegd dat informatie hierover dient te worden verstrekt met behulp van een door de Europese Commissie voorgeschreven kennisgeving.

Onderdeel v komt inhoudelijk overeen met artikel 6:230l, onderdeel i, van het BW (nieuw). Voor de toelichting wordt daarnaar verwezen (zie onderdeel F van de artikelsgewijze toelichting).

Onderdeel w komt inhoudelijk overeen met artikel 6:230l, onderdeel j, van het BW (nieuw). Voor de toelichting wordt daarnaar verwezen (zie onderdeel F van de artikelsgewijze toelichting).

Onderdeel x komt inhoudelijk overeen met artikel 6:230l, onderdeel l, van het BW (nieuw). Voor de toelichting wordt daarnaar verwezen (zie onderdeel F van de artikelsgewijze toelichting).

Onderdeel y komt inhoudelijk overeen met artikel 6:230l, onderdeel m, van het BW (nieuw). Voor de toelichting wordt daarnaar verwezen (zie onderdeel F van de artikelsgewijze toelichting).

Onderdeel z komt inhoudelijk overeen met artikel 6:230l, onderdeel n, van het BW (nieuw). Voor de toelichting wordt daarnaar verwezen (zie onderdeel F van de artikelsgewijze toelichting).

Onderdeel H (artikel 6:230v van het BW)

Artikel 2, vierde lid, van de Richtlijn betere duurzaamheidsinformatie voor consumenten wijzigt artikel 8, tweede lid, van de Richtlijn consumentenrechten. Met het voorgestelde onderdeel H worden deze wijzigingen geïmplementeerd in artikel 6:230v, tweede lid, van het BW.

In dit artikel wordt verwezen naar een aantal onderdelen uit artikel 6:230m, eerste lid, van het BW. Door middel van het implementatiewetsvoorstel wordt voorgesteld hieraan onderdeel v toe te voegen. Het onderdeel brengt mee dat, voordat op elektronische wijze een overeenkomst op afstand wordt gesloten waaruit een betalingsverplichting voor de consument voortvloeit, de handelaar de consument wijst op het bestaan van een eventuele commerciële levensduurgarantie en de duur daarvan. Tevens dient de handelaar te wijzen op de wettelijke conformiteitsgarantie.

Artikel II (inwerkingtreding)

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van deze wet. De inwerkingtreding vindt plaats bij koninklijk besluit. Daarbij is gekozen voor één inwerkingtredingsdatum voor de gehele wet.

Artikel III (Citeertitel)

Dit artikel regelt de citeertitel van deze wet.

De Minister van Economische Zaken,

III. Transponeringstabellen Richtlijn (EU) 2024/825

Wijzigingen van Richtlijn 2005/29/EG

Artikel richtlijn (EU) 2024/825	Artikel richtlijn 2005/29/EG	Artikel wetsvoorstel	Toelichting en keuze beleidsruimte
1, lid 1, onderdeel a	2, onderdeel c bis	Artikel 1, onderdeel A, artikel 6:193a, lid 1, onderdeel d, van het BW	Het wetsvoorstel regelt de zaak met digitale elementen. De zaak valt onder artikel 3:2 BW.
1, lid 1, onderdeel b	2, onderdeel o	Artikel 1, onderdeel A, artikel 6:193a, lid 1, onderdeel o, van het BW	n.v.t.
1, lid 1, onderdeel b	2, onderdeel p	Artikel 1, onderdeel A, artikel 6:193a, lid 1, onderdeel p, van het BW	n.v.t.
1, lid 1, onderdeel b	2, onderdeel q	Artikel 1, onderdeel A, artikel 6:193a, lid 1, onderdeel q, van het BW	n.v.t.
1, lid 1, onderdeel b	2, onderdeel r	Artikel 1, onderdeel A, artikel 6:193a, lid 1, onderdeel r, van het BW	n.v.t.
1, lid 1, onderdeel b	2, onderdeel s	Artikel 1, onderdeel A, artikel 6:193a, lid 1, onderdeel s, van het BW	n.v.t.
1, lid 1, onderdeel b	2, onderdeel t	Artikel 1, onderdeel A, artikel 6:193a, lid 1, onderdeel t, van het BW	n.v.t.
1, lid 1, onderdeel b	2, onderdeel u	Artikel 1, onderdeel A, artikel 6:193a, lid 1, onderdeel u, van het BW	n.v.t.
1, lid 1, onderdeel b	2, onderdeel v	Artikel 1, onderdeel A, artikel 6:193a, lid 1, onderdeel v, van het BW	n.v.t.
1, lid 1, onderdeel b	2, onderdeel w	Artikel 1, onderdeel A, artikel 6:193a, lid 1, onderdeel w, van het BW	n.v.t.
1, lid 2, onderdeel a	6, lid 1, onderdeel b	Artikel 1, onderdeel B, artikel 6:193c, lid 1, onderdeel b, van het BW	n.v.t.
1, lid 2, onderdeel b	6, lid 2, onderdeel d	Artikel 1, onderdeel B, artikel 6:193c, lid 2, onderdeel d, van het BW	n.v.t.
1, lid 2, onderdeel b	6, lid 2, onderdeel e	Artikel 1, onderdeel B, artikel 6:193c, lid 2, onderdeel e, van het BW	n.v.t.
1, lid 3	7, lid 7	Artikel 1, onderdeel C, artikel 6:193 ^e , lid 4 van het BW	n.v.t.
1, lid 4 en bijlage lid 1	Bijlage I, onderdeel 2 bis	Artikel 1, onderdeel D, artikel 6:193g, onderdeel bb, van het BW	n.v.t.
1, lid 4 en bijlage lid 2	Bijlage I, onderdeel 4 bis	Artikel 1, onderdeel D, artikel 6:193g, onderdeel cc, van het BW	n.v.t.
1, lid 4 en bijlage lid 2	Bijlage I, onderdeel 4 ter	Artikel 1, onderdeel D, artikel 6:193g, onderdeel dd, van het BW	n.v.t.
1, lid 4 en bijlage lid 2	Bijlage I, onderdeel 4 quarter	Artikel 1, onderdeel D, artikel 6:193g, onderdeel ee, van het BW	n.v.t.
1, lid 4 en bijlage lid 3	Bijlage I, onderdeel 10 bis	Artikel 1, onderdeel D, artikel 6:193g, onderdeel ff, van het BW	n.v.t.
1, lid 4 en bijlage lid 4	Bijlage I, onderdeel 23 quinquies	Artikel 1, onderdeel D, artikel 6:193g, onderdeel gg, van het BW	n.v.t.
1, lid 4 en bijlage lid 4	Bijlage I, onderdeel 23 sexies	Artikel 1, onderdeel D, artikel 6:193g, onderdeel hh, van het BW	n.v.t.

Artikel richtlijn (EU) 2024/825	Artikel richtlijn 2005/29/EG	Artikel wetsvoorstel	Toelichting en keuze beleidsruimte
1, lid 4 en bijlage lid 4	Bijlage I, onderdeel 23 septies	Artikel 1, onderdeel D, artikel 6:193g, onderdeel ii, van het BW	n.v.t.
1, lid 4 en bijlage lid 4	Bijlage I, onderdeel 23 octies	Artikel 1, onderdeel D, artikel 6:193g, onderdeel jj, van het BW	n.v.t.
1, lid 4 en bijlage lid 4	Bijlage I, onderdeel 23 nonies	Artikel 1, onderdeel D, artikel 6:193g, onderdeel kk, van het BW	n.v.t.
1, lid 4 en bijlage lid 4	Bijlage I, onderdeel 23 decies	Artikel 1, onderdeel D, artikel 6:193g, onderdeel ll, van het BW	n.v.t.
1, lid 4 en bijlage lid 4	Bijlage I, onderdeel 23 undecies	Artikel 1, onderdeel D, artikel 6:193g, onderdeel mm, van het BW	n.v.t.

Wijzigingen van Richtlijn 2011/83/EU

Artikel richtlijn (EU) 2024/825	Artikel richtlijn 2011/83/EU	Artikel wetsvoorstel	Toelichting en keuze beleidsruimte
2, lid 1	2, onderdeel 14 bis	Artikel 1, onderdeel E, artikel 6:230g, lid 1, onderdeel l, van het BW	n.v.t.
2, lid 1	2, onderdeel 14 ter	Artikel 1, onderdeel E, artikel 6:230g lid 1, onderdeel m, van het BW	n.v.t.
2, lid 1	2, onderdeel 14 quarter	Artikel 1, onderdeel E, artikel 6:230g lid 1, onderdeel n, van het BW	n.v.t.
2, lid 1	2, onderdeel 14 quinquies	Artikel 1, onderdeel E, artikel 6:230g lid 1, onderdeel o, van het BW	n.v.t.
2, lid 1	2, onderdeel 14 sexies	Artikel 1, onderdeel E, artikel 6:230g lid 1, onderdeel p, van het BW	n.v.t.
2, lid 2, onderdeel a	5, lid 1, onderdeel e	Artikel 1, onderdeel F, artikel 6:230l, onderdeel e, van het BW	n.v.t.
2, lid 2, onderdeel b	5, lid 1, onderdeel e bis	Artikel 1, onderdeel F, artikel 6:230l, onderdeel i, van het BW	n.v.t.
2, lid 2, onderdeel b	5, lid 1, onderdeel e ter	Artikel 1, onderdeel F, artikel 6:230l, onderdeel j, van het BW	n.v.t.
2, lid 2, onderdeel b	5, lid 1, onderdeel e quarter	Artikel 1, onderdeel F, artikel 6:230l, onderdeel k, van het BW	n.v.t.
2, lid 2, onderdeel b	5, lid 1, onderdeel e quinquies	Artikel 1, onderdeel F, artikel 6:230l, onderdeel l, van het BW	n.v.t.
2, lid 2, onderdeel c	5, lid 1, onderdeel i	Artikel 1, onderdeel F, artikel 6:230l, onderdeel m, van het BW	n.v.t.
2, lid 2, onderdeel c	5, lid 1, onderdeel j	Artikel 1, onderdeel F, artikel 6:230l, onderdeel n, van het BW	n.v.t.
2, lid 3, onderdeel a	6, lid 1, onderdeel g	Artikel 1, onderdeel G, artikel 6:230m, lid 1, onderdeel g, van het BW	n.v.t.
2, lid 3, onderdeel b	6 lid 1, onderdeel l	Artikel 1, onderdeel G, artikel 6:230m, lid 1, onderdeel l, van het BW	n.v.t.
2, lid 3, onderdeel c	6 lid 1, onderdeel l bis	Artikel 1, onderdeel G, artikel 6:230m, lid 1, onderdeel v, van het BW	n.v.t.
2, lid 3, onderdeel c	6 lid 1, onderdeel l ter	Artikel 1, onderdeel G, artikel 6:230m, lid 1, onderdeel w, van het BW	n.v.t.

Artikel richtlijn (EU) 2024/825	Artikel richtlijn 2011/83/EU	Artikel wetsvoorstel	Toelichting en keuze beleidsruimte
2, lid 3, onderdeel c	6 lid 1, onderdeel l quarter	Artikel 1, onderdeel G, artikel 6:230m, lid 1, onderdeel x, van het BW	n.v.t.
2, lid 3, onderdeel d	6 lid 1, onderdeel u	Artikel 1, onderdeel G, artikel 6:230m, lid 1, onderdeel y, van het BW	n.v.t.
2, lid 3, onderdeel d	6 lid 1, onderdeel v	Artikel 1, onderdeel G, artikel 6:230m, lid 1, onderdeel z, van het BW	n.v.t.
2, lid 4	8 lid 2	Artikel 1, onderdeel H, artikel 6:230v, lid 2 van het BW	n.v.t.
2, lid 5	22 bis	Behoeft naar zijn aard geen implementatie.	Betreft regels voor de Europese Commissie over geharmoniseerde kennisgeving en een geharmoniseerd etiket.
2, lid 6	27 bis	Behoeft naar zijn aard geen implementatie.	Betreft de bijstand van de Europese Commissie door een comité.

Overige bepalingen

Artikel richtlijn (EU) 2024/825	Artikel wetsvoorstel	Toelichting en keuze beleidsruimte
3	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	Betreft de verplichting voor de Europese Commissie om uiterlijk 27 september 2031 een evaluatieverslag over de toepassing van de richtlijn naar het Europees Parlement en de Raad te sturen.
4, lid 1	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	Betreft de verplichting voor lidstaten om implementatieregelgeving op te stellen en toe te passen. En de verplichting om de Europese Commissie de implementatieregelgeving toe te sturen.
4, lid 2	Behoeft naar zijn aard geen implementatie.	Betreft de verplichting om de Europese Commissie mee te delen welke bepalingen van Nederlands recht worden vastgesteld op het onder de richtlijn vallende gebied.
5	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	Betreft de inwerkingtreding van de richtlijn.
6	Behoeft naar zijn aard geen implementatie	Betreft de adressaten van de richtlijn.